

Ἐνῷ ὁ κ. Καλλιγᾶς ἀναγγέλλει τὸν ἐπὶ τῶν σιγαροῦ χαρτῶν φόρον, ὁ Στεφανίδης προσθέτει : Καὶ ἔτ' αὖ τσιγὰ πούκα ! Καὶ τότε κατὰ παραδόξον τινα συναρῶν ἐσχηματίσθη ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ μου ἡ ἐξῆς σωματολογικὴ ἀναλογία :

Στεφανίδης : Καλλιγᾶς = τσιμποῦναι : τσιγαρόχαρτο.

Ὁνούλουλος.

ΣΤΙΓΜΑΙ

Οἱ φθονεροὶ τὴν θλίψιν ὀνομάζουσι χαράν.

Ὅσάκις συναντήσω νεκρικὴν συνοδείαν αἰσθάνομαι θανάτου κόπων καὶ θεωρῶ σωτηρίαν τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσης ἐργασίας, ἐν ᾧ ὁ Ῥωμαῖος ἐκεῖνος αὐτοκράτωρ ἐνώπιον τοῦ θανάτου ἐφώνησε *Laboramus* ! (ἄς ἐργαζόμεθα !)

Οἱ κοινωνισταὶ τοσοῦτον ἤδη χρόνον προσπαθοῦσι νὰ συνθέσωσι τὴν ἐξῆς παρομοίωσιν : «Οἱ μύρμηκες οἱ συναθροίζοντες τὰ ψυχικά εἰς τὴν φωλεάν των εἶναι οἱ πλούσιοι : οἱ συνάζοντες τὸ χρεὼμα ἐν τοῖς κιβωτίοις. Οἱ ἄνθρωποι οἱ πτωχοῦντες τὰς φωλεὰς τῶν μυρμηκῶν καὶ καταστρέφοντες τὸν πλοῦτον αὐτῶν εἶναι οἱ κοινωνισταὶ οἱ . . . [Ἐὼς ἐδῶ ἤγαγε τὴν παρομοίωσιν ἡ δευτέρα γαλλικὴ ἐπανάστασις. Οἱ κοινωνισταὶ δὲν κατώρθωσαν εἰσέτι νὰ πράξωσιν ἐπὶ τῶν κιβωτίων των πλουσιῶν ὅ,τι οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῶν μυρμηκοφωλεῶν.

τὸ πρῶτον παραδείγμα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ : ἄς σῆς εἶπω δὲ ἐν παράδῳ ὅτι ὠνόμασα τοῦτο «τοκετὸν πρὸς τὰ ἔσω» πρὸς διαστολὴν τοῦ «τοκετοῦ πρὸς τὰ ἔξω», ὅρος ὅστις ἐπίσης καθιερώθη ἕκτοτε ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Εἶπα λοιπὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν ὁ τοκετὸς ἐγείνει πρὸς τὰ ἔσω καὶ ὅτι ἡ γνώμη μου εἶναι νὰ περιμείνωμεν. Τῷ ὄντι μετὰ δύο μῆνας λαμβάνω μίαν ἐπιστολήν, ἣτις μοι ἀνήγγελλε ὅτι τὸ ἔμβρυον ἐξῆλθεν ὀριστικῶς, δηλαδὴ ἐγένετο ὁ τοκετὸς πρὸς τὰ ἔξω. Σπᾶνιον μὲν εἶναι τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἀλλ' ἡ ἐπιστήμη τὸ παραδέχεται διότι εἶδον μετὰ τὴν ἀνακάλυψίν μου ταύτην καὶ ἄλλα ὅμοια παραδείγματα ἀναφερόμενα ὑπὸ ἄλλων συγγραφέων. Ὁ κ. Scantoni, διδάσκαλος μαθητῆς, δὲν παραδέχεται τὰς θεωρίας μου ταύτας : ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομεν ὅλως ἐναντίαν γνώμην, εἰς τρόπον ὥστε πίπτει ἡ θεωρία τοῦ κ. Scantoni.

Ὁ Σωκράτης μετὰ τοῦ φίλου του ἐξῆλθον τῆς παραδόσεως κρατοῦντες τὰς πλευράς των ἐκ τῶν γελῶτων ἀρκεῖ ! ἀρκεῖ ! λέγει ὁ Σωκράτης, θὰ ἀσθενήσω ἐκ τοῦ γέλωτος : ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω ἂν πρέπη τις νὰ γελᾷ ἢ νὰ κλαίῃ. Φρονεῖτε, λέγει μετὰ σοβαρότητος, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ Ἀσκληπιοὶ εἶναι τοιοῦτοι :

Πλὴν σπακιωτάτων τινῶν ἐξαιρέσεων, οἱ λοιποὶ μὲ μικρὰν διαφορὰν εἶναι τοιοῦτοι : θὰ τοὺς ἰδῆτε, λέγει συνοφρυούμενος ὁ ξένος, ὑπαγορεύοντας ἐν γένει ἐκ τετραδίων ἀρχαιολογικῶν, ὡς ὑπαγορεύουσιν ἐν τῷ ἀλληλοδι-

Ἄλλοι μὲν νυμφευόμενοι συμμαζεύουσι τὰς γυναῖκας των, ἄλλοι δὲ συμμαζεύονται ὑπ' αὐτῶν.

Τίς ἐκ τῶν ἀνθρώπων δὲν κατώρθωσε νὰ ἴδῃ τὴν δευτέραν ἢ τρίτην αὐτοῦ ἡμέραν ; Ὁ ἀποθανὼν πρὸ τῆς συζύγου του.

Τὸ μῖτος ἐν τῇ ἐκδικήσει εἶναι ὅ,τι ἡ συμπάθεια ἐν τῷ ἔρωτι.

Ὅσον ὑπερήφανος καὶ ἂν εἶναι ὁ ἐγωῖστής, ἔχει ὅμως καὶ μίαν ταπεινὴν ἐπιθυμίαν, ταύτην, νὰ θέλῃ νὰ ἦνε ἐγωῖστής.

Σφίγξ.

ΜΑΣ ΗΛΘΕ

ὁ Δημήτριος Κόκκος τέως ὑποπρόξενος Κορυδζᾶς, μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ *Ξενοδοχεῖον Ἀττικῆς*.

ΜΑΣ ΗΛΘΕΝ ΑΚΟΜΗ

ὁ Α. Λεονάρδος, ὑποπρόξενος Μυροβουνίου, καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ *Ξενοδοχεῖον Γαλλίας*.

ΕΜΝΗΣΤΕΥΘΗ

ὁ διευθυντὴς τοῦ νεοσυστάτου Καφεναείου τῆς Πλατείας μας κ. Σπυρίδων Ζαχαράτος τὴν καλὴν κόρην Ἀναστασίαν Καπαρόνη.

δακτικῷ σχολεῖν εἰς τὰ παιδία. Τὰ τετράδια ταῦτα εἶναι ἀντιγραφή καὶ ἀπάνθισμα ξένων βιβλίων διδάσκουσιν εἰς τοὺς φοιτητὰς πέντε ἢ δέκα πράγματα, τὰ ὅποια οὗτοι ἀποστηθίζουν καὶ τὰ ἐφαρμόζουν ἀκολουθῶς εἰς τὴν πρᾶξιν ὡς ἀπλὰ μηχαναί· φρονῶ δὲ ὅτι εἰς ὑποδηματοποιὸς ἢ ζυλουργὸς ἐντὸς ἐνὸς ἐξαμήνου δύναται νὰ γείνῃ ἐπίσης καλὸς ἱατρός ὡς αὐτοί. Δὲν ὑπάρχει ἐπιστημονικὴ ἀνατροπὴ, δηλαδὴ τὸ πνεῦμα δὲν λαμβάνει τὴν καλλιέργειαν ἐκείνην, ὥστε ἀκολουθῶς νὰ παραγάγῃ τι ἐξ ἐαυτοῦ· δὲν ἔχει τὴν ἐρευνητικὴν καὶ παρατηρητικὴν ἐκείνην τάσιν, ἣτις γεννᾶται εἰς ἐν πνεῦμα, τὸ ὅποion κατενόησεν τὴν φιλοσοφίαν τοῦ ὁργανισμοῦ ὡς τοιοῦτου ἢ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον· δὲν ἔχει τὴν γενικευτικὴν ἐκείνην ιδιότητα δι' ἣς τὸ ἱατρικὸν πνεῦμα ἐξ ἀπλουστάτων φαινομένων ὁρμώμενον καταλήγει εἰς τὴν κατανόησιν τῶν συνθετωτέρων καὶ γενικωτέρων ἐνδιαφερόντων κατ' εὐθεῖαν τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ἀνθρωπότητα.

Τὰ πάντα ἐδῶ θεωροῦνται λελυμένα, διὸ διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι θεωροῦσι περιττὸν νὰ καταγίνωνται μὲ γνωστὰ πράγματα ! Ἐνῷ εἰς τὴν Εὐρώπῃ καὶ τὴν Ἀμερικὴν πάντοτε ἀπορίαι ὑπάρχουν ! διὰ τοῦτο βλέπει τις ἐκεῖ νέους μόλις ἐξεληθόντας τοῦ Πανεπιστημίου νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ τινα καιρὸν καὶ ἀκολουθῶς νὰ συμπληρώσωσιν ἕκαστος κατὰ τὰς δυνάμεις του ἐν κενόν, μίαν ἀπορίαν, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ.